

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1067-ҳадис

1067/2363 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَيْنَنَا رَجُلٌ يَمْشِي، فَاسْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَنَزَلَ بِئْرًا فَشَرِبَ مِنْهَا، ثُمَّ حَرَجَ فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ، يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي، فَنَزَلَ بِئْرًا فَمَلَأَ حُقَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَدِهِ، ثُمَّ رَفِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: «فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ».

1067 Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Бир киши юриб кетаётган эди. Чанқоқ уни қийнаб юборди. Бир қудуққа тушиб, ундан ичди. Кейин чиқди. Қараса, бир ит турибди, ҳарсиллаб тили осилган, чанқоқдан нам тупроқни ялаяпти. У: «Менинг бошимга тушган бунинг ҳам бошига тушибди-ку», деди-да, қудуққа тушиб махсисини тўлдирди, кейин уни оғзида тишлаб юқорига чиқди ва итни суғорди. Аллоҳ уни тақдирлади ва уни мағфират қилди», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, бизга ҳайвонларда ҳам ажр борми?» дейишди. У зот: «**Жони борки нарсада ажр бор**», дедилар».**

Изоҳ: «Жони борки нарсада ажр бор» дегани ҳар қандай жонзотга сув ичириш, ем бериш, унга бирор яхшилик етказишда савоб бор, демакдир.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

